

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2008, fimmtudaginn 16. október, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Helgi Sigurðsson og Hildigunnur Hafsteinsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 8/2008**:

**M
og
N
gegn
Fjárfestingarfélaginu F**

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M og N, hér eftir nefnd sóknaraðilar, annars vegar, og fjárfestingarfélagið F, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 24. júní 2008 með kvörtun A lögmanns., fyrir hönd sóknaraðila, dagsettri 23. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 25. júní 2008, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 3. júlí 2008. Var það sent lögmanni sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 23. júlí 2008, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust 13. ágúst 2008 með ódagsettu bréfi lögmanns sóknaraðila.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 4. og 24. september og 16. október 2008.

II.

Málsatvik.

Hinn 22. febrúar 2006 gaf B ehf., út skuldabréf að fjárhæð kr. 7.300.000 til varnaraðila og tókust sóknaraðilar á hendur óskipta sjálfskuldarábyrgð á endurgreiðslu lánsins. B ehf. mun í maí 2004 hafa stofnað til yfirdráttarheimildar hjá varnaraðila með sjálfskuldarábyrgð sóknaraðila M og þriðja manns. Í janúar 2005 mun félagið hafa óskað eftir aukinni yfirdráttarheimild og lagði þá fram sjálfskuldarábyrgðaryfirlýsingu sóknaraðila N að fjárhæð kr. 2.000.000. Vanskil urðu á greiðslu yfirdráttar og var þá téð skuldabréf gefið út. Gengust sóknaraðilar í sjálfskuldarábyrgð til tryggingar skilvísri og skaðlausri greiðslu höfuðstóls, vaxta, dráttarvaxta og alls kostnaðar, sem af vanskilum og innheimtuaðgerðum kynni að leiða.

B ehf. mun hafa orðið gjaldþrota í mars 2007 og hefur varnaraðli kafið sóknaraðila um greiðslu ábyrgðarskulda sinna. Sendi lögmaður sóknaraðila varnaraðila erindi vegna ábyrgðarinnar, dagsett 7. apríl 2007. Því var hafnað með bréfi varnaraðila, dagsettu 28. sama mánaðar.

Málinu var skotið til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun, dagsettri 29. febrúar 2008.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðilar fara þess á leit við úrskurðarnefndina að hún „... skoði og fjalli um hvort [varnaraðili] hafi fullnægt upplýsingarskyldu sinni gagnvart [sóknaraðilum] samkvæmt samkomulagi um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga, sem og samkvæmt góðum og sjálfsögðum viðskiptaháttum...“

Af hálfu sóknaraðila er byggt á því að sóknaraðili N hafi við undirritun nefnds skuldabréfs gert sér grein fyrir að hún væri ábyrg fyrir kr. 2.000.000 og hafi staðið í þeirri trú að einungis hefði verið um skuldbreytingu að ræða, en ekki aukna ábyrgð hennar. Hafi sóknaraðila N engar upplýsingar verið veittar um hvers konar ábyrgð hún væri að takast á herðar, heldur þrýst á hana að rita nafn sitt skjótt undir skuldabréfið. Hafi hún ekki gert sér neina grein fyrir að hún væri að ábyrgjast skuldabréf nefnd einkahlutafélags að höfuðstóli kr. 7.300.000.

Sóknaraðilar vísa til stuðnings kröfum sínum til samkomulags um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga frá árinu 2001, einkum 1. másl. 2. gr. og 4. gr., en í síðarnefnda ákvæðinu segi að tryggt skuli að ábyrgðarmaður geti kynnt sér niðurstöðu greiðslumats áður en hann gangist í ábyrgð, enda liggja fyrir að greiðandi hafi samþykkt greiðslumatið. Hafi sóknaraðila N aldrei verið kynnt slíkt greiðslumat, enda liggja ekki fyrir upplýsingar um að slíkt greiðslumat hafi farið fram.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Af hálfu varnaraðila er vísað til að samkomulag um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga eigi eingöngu við þegar einstaklingar ábyrgjast skuldir annars einstaklinga. Beri lánastofnununum því ekki að greiðslumeta lögaðila þótt einstaklingar takist á hendur ábyrgð vegna skulda hans við stofnunina. Þá telur varnaraðili að vegna tengsla ábyrgðarmanna við umrætt einkahlutafélag hafi vitneskja þeirra um raunverulega fjárhagsstöðu félagsins verið meiri en vitneskja varnaraðila. Hafi þeim því mátt vera kunnugt um þau atriði, sem hugsanlega kynnu að skipta máli áhrærandi mat á þeirri fjárhagslegu áhættu, er fylgir því að takast á hendur sjálfskuldarábyrgð. Ennfremur bendir varnaraðili á að sóknaraðilar hafi fengið senda tilkynningu um kaup á umræddu skuldabréfi þar sem áréttað hafi verið að þeir hafi tekist á hendur sjálfskuldarábyrgð á greiðslu skuldarinnar. Hafi sóknaraðila N því mátt vera fyllilega ljóst að hún hafi verið í ábyrgð fyrir allri skuldinni. Loks getur varnaraðili þess að sóknaraðilar hafi ekki gert athugasemdir við ábyrgðarskuldbindingu sína fyrr en ljóst varð eftir gjaldþrot B ehf. að félagið myndi ekki greiða lánið.

V.

Niðurstaða.

Samkvæmt b-lið 6. gr. samþykta fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2008, fjallar nefndin ekki um kröfu viðskiptamanns, sem ekki verður metin til fjár. Í máli þessu fara sóknaraðilar fram á að úrskurðarnefndin fjalli um og skoði hvort varnaraðili hafi fullnægt upplýsingarskyldu sinni gagnvart sóknaraðilum samkvæmt samkomulagi um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga, sem og samkvæmt góðum og sjálfsögðum viðskiptaháttum eins og það er orðað. Sóknaraðilar hafa enga fjárkröfu uppi á hendur varnaraðila og verður framangreind beiðni þeirra ekki metin til fjár eins og hún er sett fram. Er það utan verksviðs nefndarinnar að fjalla um beiðni sóknaraðila með þeim hætti sem óskað er eftir.

Með vísan til framanritaðs verður því ekki hjá því komist að vísa máli þessu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, N og M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækisins F, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 16. október 2008.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Helgi Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir